

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român“, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Earăși ecouri din România.

„Românul“, în numărul său de Sâmbătă scrie, între alte, următoarele:

„Die Presse“, în numărul său delă 31 Iulie, adresează următoarele rënduri dlui C. A. Rosetti:

„Domnul“ Rosetti profită de timpul vacanțelor din București spre a face în „Românul“ propunerea, că cu ocaziunea apropiatei revizuirii a Constituțiunii, titlul de „Rege al României“ să fie transformat în acela de „Rege al Românilor.“ Acum însă guvernul român asigură în mod oficios, că nu se simte dispus ca, în locul suveranității țerei, care se înțelege prin actuala desemnare a regelui, să se pună suveranitatea poporului.

Prin sciință sau nesciință, se înșală Presa Austro-Ungară, în această cestiune ca în toate.

D. Rosetti n'a propus și nu propune nimic în această privință. Dsea a dis „Regele Românilor“ a fost delă 1866 titlul Principelui Carol; și nu s'a schimbat prin lege acest titlu.

Dsea s'a mărginit apoi în a esplica, că titlul de Domn al țerei ear nu al oamenilor, este un titlu feudal. Nu place însă unora din Austro-Ungaria titlul, care nu aspiră la cucerirea nici unui pământ ci numai la guvernarea oamenilor. Fie pe placul dumnealor. Nu noi ne vom încerca să le aducem cea mai mică supărare în această privință.

În numărul său de Duminecă „Românul“, revenind asupra celor scrise despre români în diare un-guresci, reflectează în chipul următor:

Cu bravii noștri vecini unguri vom vorbi puțin astăzi.

Nu vorbim pentru a-i combate.

Nu vorbim cu speranța de a-i convinge.

Scim print'ro lungă și tristă esperință — tristă pentru dênșii ca și pentru noi — că capii acestei frumoase națiuni sînt, în această privință, ca capii partidei legitimiste: — Nimic n'au învățat, nimic n'au uitat. —

Asigurați, — după necurmăte încercări, delă 48 și până acum, — că capii ungarilor nu vor se înțeleagă, vorbim pentru ca se fie constatat de toate celelalte naționalități, că noi necurmat ca frați le-am vorbit și le vorbim.

Diarul „Pester Lloyd“ dișe:

„Nu încape indoială, că din toate puterile ori-entului România se află în cea mai rea pozițiune.

„S'a dovedit că isbândeile armelor ce au dobândit vecinii noștri în rășboiul ruso-turc s'au prefăcut pentru dênșii în blăștēm.

„Fiind că atunci au isbutit să scoată din bă-tălie neatinsă onoarea drapelului, ei își inchipuesc acum că țeara lor este o Macedonie, căreia îi este rezervată o misiune istorică, și că fie-care român poartă cu sine o porțiune a soartei viitoare a lumii orientale.“

Întrebăm pe bunii noștri vecini:

După cari fapte vădută-au ei că noi ne-am per-
dut capul până a crede, că vom cucerii orientul?

Noi am dovedit prin fapt, și chiar în rășboiul din urmă, că nu vom cea mai mică cucerire. Toată lumea șcie, că noi am refuzat din terămul bulgar ce ni s'a oferit la congresul delă Berlin.

De ce dar ne atacă de dorințe de cucerire pe noi, cari ne-am vărsat sângelul și cari am refuzat tot ce ni se oferea, pe când dumnealor, cari n'au luptat nici o secundă, au cerut și au dobândit in-sula *Ada-Kale*, s'au plătit din tesaurul ungar din chieluelile pentru luarea Bosniei și a Erțegovinei?

Pentru ce ne iau în ris, dișcând că ne-am per-
dut capul pentru triumful nostru prin arme, când
nici un român n'a diș un singur cuvânt contra Un-
garilor, cari la 1867 au dobândit chiar împărțirea
domniei cu imperiul Austriac deși la 1849 au fost
pe deplin invinși pe câmpul de onoare?

Dreaptă este oare procedura Ungurilor?

Este ea frătească?

În fine este ea demnă de o națiune vitează?

Constatăm faptul și fără se mai facem cel mai
mic comentariu mergem înainte.

„Pester Lloyd urmează:

„Români au pierdut cu totul simțul măsurii; ei uită nu numai a lor micșorime dar și însemnă-
rătatea și puterea vecinilor. De și cu totul inolați,
în mijlocul elementelor slave, cari îi incongioară, ei
cred cu toate aceste că vor putea esecuta o putere
de atracțiune ne-impotrivoitoare asupra poporațiunii-
lor străine; și cu toate că nu dătorescu esistența lor
de cât buneii voințe și protecțiunii puterilor euro-
pene, ei hrănesc proiecte cu totul contrarii esisten-
ței puterilor europene.“

Întreagă viața noastră dovedesce prin fapte, că
nimic n'am uitat și că pe toată diua învățăm;

viața noastră dovedesce, că dacă ni se poate
imputa, cu drept cuvânt, că uităm ceva, acea ui-
tare, a fost și este că am voit și vom să uităm pur-
tarea Ungurilor, trecută și prezentă, cu toți Români,
de dincolo și de dincoace de Carpați.

„Uităm nu numai a noastră micșorime dar și
însemnătatea și puterea vecinilor.“

Întrebăm pe Ungurii, cari mai sînt liberi a cu-
geta fără pasiune și-a vorbi ca bărbați politici mari

și esperți: Oare drept și în interesul ungarilor este
să ne facă nouă aceste imputări?

— „A noastră micșorime?“

Dar oare câți sîntem noi și câți sînt despre-
țuitorii noștri?

Noi sîntem, la loc de tocmeală, vro 12 milioane
de români neași.

Câți sînt cei cari rid de micșorimea noastră?

Cel mult 5 milioane de Unguri neași.

„Puterea vecinilor noștri însemnată este.“

Foarte adevărat.

Dar cine sînt vecinii noștri?

Slavii și austro-ungurii.

Cine însă sînt vecinii bunilor noștri Unguri de
nu tot Slavii plus și Germanii?

Pe ce temeii dar înțelepții Unguri ne impută
nouă, că nu ne cunoascem vecinii și nu-și fac mai în-
tăiu lor însuși și cu mult mai drept cuvânt aceas-
tă imputare?

Dișcem, cu mult mai drept cuvânt, și eacă de ce:

Noi sîntem aci, în România liberă, cinci mili-
oane de români.

N'avem în lăuntru al acestei țeri libere, nici un ele-
ment străin.

Micii sîntem, foarte mici: dar sîntem singuri
în familia noastră, în căsuța noastră.

Măndrii noștri vecini pot dișce tot astfel des-
pre căsuța lor?

Să nu fie oare adevărat, că în aceea căsuță ei,
cinci milioane de Maghiari au peste dișce milioane
de Slavi, de Români, de Sasi etc.?

Încă ceva în favoarea noastră și în defavoarea
acusătorilor și insultătorilor noștri Unguri.

Vecinii noștri Slavi nu ne pot urî, căci nici
odată nu le-am făcut cel mai mic rău.

Ei nu se pot teme de noi, căci au fost totdea-
una asigurați nu numai că nu sîntem bëntuiți de
boala cuceririi, dar încă ei au fost în totdeauna la
noi liberi și tratați ca frați; și când ni s'a propus
a ni se da din pământ ce este al lor noi am re-
fuzat.

Tot în această pozițiune se află insultătorii și
acusătorii noștri Unguri cu Români și cu Slavii
din Ungaria?

Dacă, spre esemplu, Rusia ar voi să scoale pe
Slavii din casa noastră ea n'ar putea să o facă
fiind că nu sînt Slavi pe pământul României.

Ea n'ar putea să ne atace și să ne cucerească
decăt prin armate slave; ele se vor bate contra
noastră ca soldați supuși, dar nici decum ca oameni
care însuși s'ar rescula în contra-ne, fiind că lung timp

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CĂILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

„Baronul Olaus a plecat, puțin timp după aceea spre Rusia unde a fost primit cu distincție de Ță-reasa, și unde a început intrigile, cari, de atunci, au făcut din el un bonet din cei mai tenaci și pe-riculoși ai dietei. Se dișce, că el s'a schimbat foarte la curtea aceea, și că s'a reintors de acolo cu un caracter, cu un spirit, cu maniere și cu principii, ce-l făcură să apară de atunci, un om de tot altfel; pururea liniscit și surișdënd, dară cu un suris sini-
stru și cu o linisce înspăimântătoare; el era încă blând și desmirdător cătră supușii sei, dară cu o blândeăță plină de despreț și desmirdând cu ghere; în sfârșit s'a făcut așa, cum îl vedem astăzi, decum va n'a întunecat bētrânețele și boala și mai mult fața acestei ființe problematice, scelerat desevșit, sau victima unui rar concurs de aparențe funeste. În școala aceasta a ateismului și a crimei în care

a profitat Țăreasa atăta la rëndul ei, baronul a în-
vătă a vorbi cu o complesanță admirabilă, încât și a
câșigat renumele, omul de zăpadă, pentru a es-
prima, că i-a înghețat inima în Rusia și că a venit
să se topească în opiniunea publică la șoarele mai
cald al țerei sale. Paliditatea lividă ce s'a respân-
dit în scurt timp peste fata sa, părul său albit de
timpuriu, ținuta sa țeapănă și receala constantă a
mânilor sale umflăte a ajutat prin caractere fisice
la născocirea porecliturii sale.

„Dară n'am se anticipez evenimentele. Meta-
morfoza baronului, care poate n'a fost altceva de-
căt osteneala luptei în contra bănuielilor nedrepte
n'a devenit frapantă, decăt după moartea sau dis-
parițiunea acelora, cari îi puteau sta în cale. Se
dișcea, că una din primele trăsături a perfecționării
sale, pe căile vicleniei, a fost, că a respândit în Sve-
dia fama unei boale de moarte, care, precum se
dișce, nu era nici decăt fundată: și, după-ce lumea
s'a întrebat mai târziu, pentru ce a avut el fanta-
sia aceasta a să face bolnav de moarte în Peters-
burg, inimicii sei n'au putut găsi altă esplicație de
căt aceasta: el a voit să iea baronei Hilda toată
frica de el ca să nu nască în Stockholm. Din ne-
norocire (eu vorbesc mereu în înțelesul vrășmașilor
lui Olaus) baronesa a cădută în cursă, a petrecut vara
în Waldemora, și, precând graviditatea era îndestul
de înaintată, pentru a devenii călătoria imposibilă,

căci ea slăbise foarte în urma atător dureri, a apă-
rut fără veste, sănētos și activ, în apropierea ca-
stelului.

„Eată, Cristiane, tot ce-ți pot spune drept resu-
mat a opiniunii generale. Restul să ține de istoria
secretă, și ar trebui să presupunem sau să ghicim
adevărul, așteptând doveștile, dacă sînt de aceste și
dacă se vor afla vre o dată.

„Baroneasa așa s'a înspăimântat aușind de pre-
sența baronului la pastorul Mikelson, încât s'a ho-
tărât a se închide în castelul vechiu, a cărui ocol,
pe atunci foarte strimt (noul gard nu era încă zi-
dit) să putea foarte ușor păzi de un mic număr de
servitori credincioși. În fruntea acestor servitori
era intendentul Adam Stenson, deja încărūnit în
serviciul castelului și o femeie de încredere, a cărei
nume nu-l mai țin minte.

„Ce s'a petrecut de atunci? Se dișce că baro-
nul a corupt pe toți pășitorii Stollborgului, chiar
pe femeie de încredere și pe necoruptibilul Sten-
son; dară eu mi-ași tăia mâna pentru a răspunde
de Sten, și continuarea relațiilor bune între acest
bărbat vrednic și între baron este pentru mine do-
vada aproape necontestabilă a nevinovăției sale. Ce
a transpirat în public se compune din două versi-
uni. Cea dintăiu este, că baronul a ținut pe cum-
nată-sa așa prinsă și nefericită în Stollborg până
ce a cădută victimă miseriei și măchnirei. A doua

au adunat în splina lor fere amară de cătră noi produsă.

Pot oare dice și Unguri că, n'au în casa lor preste de ce milioane de suflete nemaghiare cari lovite au fost și sînt de nedreptățile lor?

Și noi nu vorbim pe presupuneri ci pe fapte: căci bravii noștri vecini, ori cât s'ar încerca a suprima și falsifica istoria, nu vor putea face se nu se cunoască, că prin Croați, prin Români și apoi prin armata rusească a fost învinsă la 1848 și 49, națiunea ungară.

Dar Germanii iubesc oare pe Unguri?

Scit este, că mai mult ură decât iubire găsesc între Germani.

Astfel, dacă Austria va tinde necurmat a deveni o putere slavă, pozițiunea Ungurilor nu va deveni oare mai rea decât a noastră?

Când dar ne dic, în deridere, că isbânda armelor a devenit pentru noi un blăstem, n'am fi în drept să le dicem, că dualismul, prin isbânda armelor germane, cu lesnire poate deveni un blăstem fatal pentru bunii noștri vecini?

Noi nu atragem blăstemul naționalităților asupra Ungurilor; din contra, în toate convorbirile noastre cu capii lor, dela 1848 și până acum le-am dis: — dați drepturi egale tuturor naționalităților; faceți concista lor morală, căci numai aceea poate da unui Stat o adevărată tărie.

Bărbații de stat ai Ungariei au creșut și cred, că este bine se facă contrariul; aceasta negreșit îi privește.

Dumnealor însă ne dic, cu ură și în deridere: — „Românii gândesc, că n'au o misiune istorică și că fie-care din ei poartă cu sine o porțiune a soartei viitoare a lumii orientale.“

La aceasta le respundem:

— Fie-care român crede, că misiunea sa este se propage frațietatea, dreptatea și libertatea în lumea orientală; ne pare foarte rău, că fie-care Ungur se silește se propage contrariul.

Ne pare cu atât mai rău cu cât ura — ce bravii noștri vecini cu stăruință o provoacă — nu le poate aduce decât mari răsunări, mari catastrofe; și acele sînt totdeauna vătămatoare pentru toți.

În ori ce cas dacă Românii vor fi cucerți, — după cum ne spun Ungurii, — vor fi cel puțin cucerți nu prin ură ci prin puterea numărului; dacă însă Ungurii vor fi cucerți, ura, ce cu precauțare și cu bună voie ei o provoacă, va ține primul loc.

Revista politică.

Sibiu, în 25 Iulie.

Un număr foarte însemnat din foile cotidiene din monarchie, îndată după publicarea sentenței în în afaera dela Tisza-Eszlár, prin articol de fond se ocupă cu aceasta, reflectând, mai domol sau mai aspru supra stării justiției în Ungaria. Aproape toate, dacă nu chiar toate țiilele din cestiune scriu în favorul evreilor acușai și în defavorul stării justiției unguresci. „Binecuvântarea libertății este dumnezeiască; însă vai de cea țeară unde frica de pierderea popularității momentane guvernul este împedecat a apăra cu braț puternic dreptul și legea“, țiece una din aceste foi. Până când însă scriu astfel în articolii lor de fond, găsăm în scirile telegrafice ale acelorai sciri, cari sînt în opozițiune diametrală cu direcțiunea articolilor de fond. Așa încă înainte de

publicarea sentenței s'a putut ceti în țiilele atăt oficioase cât și evreesci, că comitele suprem ar fi apelat la poporațiunea din comitatul Szabolcui, provocându-o, să fie liniscită, ori cum ar fi sentența tribunalului dela Nyiregyháza în afacerea dela Tisza-Eszlár. „P. Ll.“, ce e drept, scriea, că apelul este de prisos, deoarece poporațiunea este liniscită. În numărul seu dela 3 August, în care este publicată sentența „P. Ll.“ primesce dela corespondentul seu special scirea, că în noaptea dela 2 spre 3 August, fiind adunați în casa fratelui apăratorului dr. Székely mai multe persoane, dintre care procurorul Seifert, apărătorii: Eötvös, Funtak, Heumann și mai mulți țiiariști, pe la meșul nopții s'au pomenit, că fereștrile sub greutatea de pietri aruncate, s'au spart. Altă scire dela Pojon cetim în mai multe țiilele din Viena și Budapesta. Așa în „N. fr. Presse“ cetim: „În urma sentenței în procesul dela Tisza-Eszlár s'a ivit oareși-care agitațiune în poporațiune. În murgitul sărei, stradele au devenit foarte vii. Pe la 9 oare seara se aude pe promenadă larmă și strigăte. Sînt însă numai vre-o câți-va tineri, cari dau vînt petulanței. Partea cea mai inteligentă a publicului este liniscită. Poliția priveghiază foarte, în casarme miliția este consignată. Patrole mari cu baionetele în puscii percurg stradele. La 9 oare s'au adunat o masă mare de oameni în piața comitatului, care este în nemijlocită legătură cu strada jidovilor. Cinci salve de tunuri au alarmat garnisoana. Din toate părțile vine miliția, stradele se închid, pentru ca se impedece adunările.

Alta scire din aceeași noapte anunță, că în două strade ale Pojonului, locuite de jidovi, plebea a spart toate fereștrile; și s'au făcut mai multe arestări. Într'o telegramă din 4 August, dela Pojon se spune, că cu toate patrolele și cu toată întervenirea poliției, mase de popor se adună, strigă și din când în când mai sparg și fereștre. Cu toate acestea aceleași telegrama afirmă totdeauna că liniștea nu este turburată, ceea ce ne place a crede că așa și este. Ce ne face să ne mirăm însă, chiar să ne și temem, este, că pentru vreo câțiva petulanți, cari nu sînt în stare să turbure liniștea se pune în mișcare toată poliția, se consingnează garnisoana întregă din Pojon și după toate acestea se mai concentrează cavalerie și din vecinătatea Pojonului.

Dela Paris se anunță că Barrère, autorul proiectului convențiunii dunărene și plenipotențiatul francez la conferența din London e decorat cu crucea mare a ordinului austriac Francisc-Iosif.

Despre generalul Brialmont se scrie în diverse țiilele, că va trece în România, unde va primi postul de inspector general al fortificațiilor din România. Unele țiilele, de sigur în batjocură, fac din Brialmont un simplu întreprindător de fortificațiune în România.

Cetim în „Neue freie Presse:

„Politische Nachrichten“ din Berlin, care trece de organ oficios, vorbind despre relațiunile Austro-Ungariei cu România, ia pe Români la refrec. Acest jurnal semnaleză atitudinea ministerului afacerilor streine din Viena, în fața provocațiilor puse în scenă la București ca un mare serviciu adus mîntinerii păcii europene, serviciu care trebuie să atragă simpațiile tuturor amicilor păcii. Românii trebuie făcuți să înțeleagă într'un mod oare care, că față cu Europa ei au nu numai drepturi ci și datorii, și că cea dintâiu datorie a lor, datorie conservării lor pro-

prii, este de a cultiva cu îngrigare relațiunile de bună vecinătate cu Austria, căci altfel vor putea să vadă într'o bună dimineață cât de izolată este România.“

Cel care vorbesce astfel e un țiar nemțesc. — Se vedem acum ce țiece un alt țiar, cere nu e nemțesc, ci franțozesc din nenorocire.

Acesta e „Constituționalul“ din Paris; el se însărcinează să combată veleitățile noastre dacoromane. Să leagă mai ales de propunerea d-lui Resetti de a scimba titlu de Regele României în acela de Rege al Românilor și țiece, că schimbarea asta de titlu ar provoca o protestare din partea puterilor celor mari. Acest titlu n'ar avea nici o valoare dacă n'ar fi recunoscut de marile puteri. Dar, când d. Boerescu, care era atunci la minister, a comunicat puterilor legea dela 14 Martie 1881 care țiece: „Principele Carol ia pentru sine și pentru urmașii săi titlu de rege al României“ dînsul a scris tot-deo-dată agenților săi, că România n'avea intențiunea de a vătămă drepturile vre unei alte națiuni, ci își propunea să constituie „o nouă garanță de ordine și de stabilitate la Dunărea de jos.“ Numai pentru că s'au încreșut acestor națiuni, puterile cele mari au recunoscut regatul României. Radicalii, încercaseră atunci se introducă titlu Rege al Românilor. Dar încercarea lor s'a sdrobit de protestarea cabinetului din Viena. — „Constituționalul termină țiecînd:

„Nu e nici o îndoială, că împăratul Austriei va refusa o asemenea schimbare de titlu, și sîntem încredințați, că și celelalte puteri se vor uni cu el. În acest cas, guvernul român să va espune la un afront și poate chiar la nisce eventualități foarte primejdioase.“

Nu scim până la ce punct, țiece un țiar bucurescian, Europa este decisă să meargă cu presiunea asupra noastră, dar sperăm că în cele din urmă dreptatea, care e cu noi, tot va triumfa, în ciuda țiarelor nemțesci sau nemțite.

Românii, țările balcanice și Austria.

„Vedette“ scrie despre relațiunea României și a țerilor Balcanice cu Austria următoarele:

După anecșarea Basarabiei la Rusia și a Dobrogei la România ne așeptăm, ca România să se alătore la Austro-Ungaria, care singură o poate apăra contra atacurilor dela Nord. Dar s'a întemplat contrarul. Speranța, că Rusia, în urma unui resboiu inevitabil cu Austro-Ungaria pentru peninsula balcanică, va procura României petriile scumpe cari îi lipsesc din coroană, a făcut pe noul regat se facă parte din confederațiunea balcanică, îndreptată contra Austriei. În faptă are aceasta confederațiune multă probabilitate. Revoluțiunea din Erțegovina și Crivoscia și repetitele acte provocatoare ale României contra Austriei sînt simptomele amintitei confederațiuni. Bulgaria care sperează a deveni prin mijlocirea Rusiei o Bulgarie Mare, încă nu lipsesc din aceea alianță.“

„Între astfel de împregiurări, Austro-Ungaria se stea gata pentru ori-ce pericol. Bulgaria dispune în cas de resboiu de 60,000 de oameni bine disciplinați. În România sînt 150,000 de oameni, cari îți impun respect. După ce odată s'a îmulțit armata așa de tare e natural să urmeze a fi întărită și țeara prin fortificațiuni. De când a devenit România regat i a crescut puterea colosal. În Bu-

este, că ea ar fi devenit alienată, că o ar fi cuprins accese deplorabile, și că ar fi murit în accese de furoare și de nelegiuire, blăstemând cultul evanghelic și proclamând împărăția Satanei.

„Din toate aceste numai una este sigur: că starea gravidității a fost simulată și că de ce luni după moartea baronului său și după trei luni de lîngoare fizică și de tulburare de spirit, petrecute în Stollborg, baroneasa a murit în ultimele țile a le anulului 1746, după ce a murit și chiar a declarat formal pastorului Mickelson și baronului, că a voit să substitue un băiat cu scopul de a mîntui buna rurile bărbatului său și de a satisface ura sa în contra baronului Olaus. Mai este o versiune, care-mi resistă a o raporta, adecă că baroneasa ar fi murit de foame în pavilionul acesta; dară Stenson a respins tot-de-una acușarea aceasta cu energie. Ori și cum ultimele momente ale Hildei sînt învălțite în întunecime. Părinții ei nu mai erau în viață și aceia ai bărbatului său, înspăimîntați de șgomotele respîndite asupra credinței sale religioase nu-i veniră în ajutor și închiseră ochii. Ei au preferat totdeauna pe mlădiosul Olaus, care lingusa prejudețelor lor, mărșului Adelstan, care îi vătămășe. Se țiece, că regele a audit de istoria aceasta și că a voit să o lămurească; dară senatul unde Olaus avea amici puternici, a rugat pe regele să se ocupe de afacerile sale, adecă, să nu se amestece în nimic.

„Tatăl meu era foarte bolnav când a venit

Olaus a i spune, în felul său de moartea cumnatei sale. Pentru întâiași dată tatăl meu a manifestat o mirare și o dojană oare-care. El a imputat lui Olaus, că s'au espus bănuielilor; i-a țiece dacă cine-va l'ar acuș, apărarea ar fi anevoioasă. Baronul i-a arētat dupla declarație a predicătorului Mickelson, care, ca medic și ca preot, atesta falșitatea gravidității și moartea baronesei drept urmare a unei boale, foarte bine descrisă și îngrigită de el precum spun adevrințele tuturor medicilor consultați mai târșiu. Afară de aceasta el a produs o declarație iscălită de baroneasa, prin care afirmă, că și-a făcut iluzii asupra stărei sale. Tatăl meu a esamnat cu rigoare hârtia aceasta, o a dat să o esamineze afară de aceea unor bărbați esperti în specialitatea scrisoarei, și s'a găsit inatacabilă. El totuși n'a bănuit nici odată pe baron de crimă s'au de falsificare, și a murit în credința aceasta, puțin timp după aceea.

„Se șopteau multe în contra baronului, pe care lumea începea a-l ură; dară în curēnd el s'a făcut temut; și pentrucă niminea n'avea interes direct a resbuna victimele, nu s'a găsit nici o inimă generoasă, care i s'ar fi împotrivit. Încât pentru mine eu o a'și fi făcut deși eram tînăr în slujbă și o a'și face în țiuva de astăzi, dacă a'și avē bănueli fundate cu toate, că am fost sub influența tatălui meu, care în convingerea sa n'a putut imputa lui Olaus altceva decât nesocotința cătră sine însuși. Apoi și

moartea tatălui meu a cășut în timpul acela, și dta vei găsi foarte natural, că durerea mea personală, foarte mare, m'a reținut pe vremea aceea de ori și care altă ocupație.

„Eu am moștenit clientela baronului, și, precum țam țiece, deși antipatia mea tot creșce prin conduita sa politică și prin manierele sale particulare, eu n'am putut nici când, până în țiuva de astăzi, obține cea mai mică, nici nu m'am putut ține de o aparență serioasă cât de mică despre crimele de care este el acuat. S'a născut în spiritul vasalilor săi o reacțiune în contra lui, care ușor era de așteptat. Ne mai avēnd nevoie de simpațiile lor, el a încetat de a-i cruța. Încât pentru servitorii săi, pe cari i-a schimbat pe toți câți a intrat în posesiunea dominiului, și cari sînt toți streini, el îi plătesce așa încât este sigur de supunerea lor oarbă și de discreția lor absolută. Stenson este singur din casa cea veche, pe care l'a ținut multă vreme în funcțiunile sale de stolnic, și în sfērșit fu și el pus la odihnă, considerând bētrânețele sale cu o pensie cinștită, cu tot felul de considerații și chiar cu mici avantagiuri. Aceasta a făcut lumea se creadă, că Stenson ar fi complicele său; dar tocmai aceasta, Cristiane, îmi spune adevărul și îmi liniștesce consciința: Stenson este un om sfânt, un model a tuturor virtuților creștinesci.

(Va urma.)

curesci circula ideea unei „Români mari“, la care se aparțină Transilvania, Bucovina, Banatul și Maramureșul. Aceste visuri au luat în timpul din urmă dimensiuni mai mari și Austro-Ungaria se uită de sigur cu ochi răi la aceste aspirațiuni ale „partidei naționale române“.

„Incordările mari, ce le face România în privința puterii militare, pot eși la lumină, și ajunge la valoare numai în cazul unui război cu Austro-Ungaria, de oare-ce regatul se poate estinde numai spre nord-vest. În Serbia, Bulgaria și în Russia, România n'are ce se caute, pe când în Austro-Ungaria trăesc 2 milioane de conaționali. Din aceste considerațiuni merită o deosebită atențiune împregiurarea că România și-a adus unul din cei mai celebri ingineri ai timpului nostru, Brialmont, ca cu ajutorul lui se reguleze fortificațiunea țării. Deocamdată s'au preliminarat numai 15 milioane de franci pentru fortificațiuni; totuși este un început cu intențiunea de a sigura mai întâiu granița nord-vestică și mai târziu a ridica un lagăr sdravăn fortificat împregiurul Bucureștilor.“

În România, ca și în Serbia și Bulgaria este o partidă puternică, care voește se aducă în ferbere conglomeratul de naționalități din Austro-Ungaria și pe Români „imperătesci“ îi seduce ca se devină „regesci“. Deocamdată toate aceste încordări militare se fac sub pretextul, de a apera independența țării. Esperiența însă ne arată, că aceasta independență se transformă în scutul „intereselor naționale“, și aceste se satisfac apoi totdeauna cu o „mărire a teritoriului, spre a uni pe frații despărțiți cu țeara lor mamă“.

„România privește pe conaționali din Austria, ca pe fii ei, cari sufer sub sub dominațiunea străină. România și Serbia, ca regate nouă, au fost de multe ori luate în ris. Impregiurările de față însă nu par a justifica această batjocură. Aceste state nouă ascapt foarte mult dela viitor. Ele s'au pus pe lucru și se întăresc din ce în ce tot mai tare.“

„G. Tr.“

O convorbire cu regele Milan.

Corespondentul diariului „Neue Freie Presse“ a avut nu de mult o audiență la regele Milan în Belgrad, și cu aceasta ocaziune regele a atins mai multe puncte. Mai întâiu a vorbit de presa austro-ungară, care câte o dată nici astăzi nu are destulă bunăvoință către Serbia, de și această țeară a făcut tot posibilul spre a și asigura amicitia puternicului său vecin.

Asupra radicalilor din Serbia regele s'a exprimat cam astfel. Între radicali sunt mulți preoți, dascăli și ampoliați, cu toate acestea radicalismul decede în Serbia. Șefi sunt niște tineri cu ambiții mari și cu idei puțin clare în cap. Cam toți slavii sunt tulburători din firea lor. Mai ales poporul serb e democratic, ceea ce însă nu e socialism sau comunism. El cere libertatea comunei, o justiție bună și — puțin dări. — Din nenorocire agitatorii radicali se folosesc de a linguși pe țărani vorbindu-le de desființarea impozitelor. Ceea ce ar discreditat pe radicali ar fi să se le dea pe mână guvernul, căci ei nu sunt capabili de a guverna.

O altă aripă a opoziției de astăzi în Serbia sunt liberalii lui Ristic. Idealul lor este de a lăsa tot cum a fost din vechime și unii ar vrea se închidă Serbia cu un mur chinez. Ei nu vor să știe de progresul modern, nici de vre un contact cu alte state.

Regele ține și stimează mult pe bărbații din minister, cari sunt serioși și activi. Un guvern serbesc, dice regele, — care și înțelege misiunea, caută să lucreze mai ales pentru buna stare materială a țării, pentru cultură; să deslege marea problemă a reorganizării administrației și a armatei. Aceasta o face actualul minister și de aceea se grupează împregiurul lui toți cei serioși, care doresc ordine și progres treptat.

Regele a invidiat totdeauna pe Austria pentru buna ei administrație. În Serbia administrație mai bună a fost sub bătrânul Miloș. Acesta punea de prefect pe bărbatul mai cu vază și mai capabil din județ. Voința Domnului era lege pentru prefect și voința acestuia era lege pentru județ. Astăzi însă nu mai merge așa. Mecanismul s'a complicat. Sunt legi nenumărate. Dacă prefectul nu le cunoștea, le calcă și se vede destituit sau dat în judecată chiar. Tinerii studiați nu vor se servească în administrație și astfel se simte lipsă de oameni capabili.

Radicalii caută să agite și aci, vorbind de alegerea funcționarilor administrativi, de și Ungaria s'a convins, că acest sistem nu aduce nici un bine.

Veniind vorba asupra confederațiunii statelor balcanice, regele dișe, că există astăzi prea mari rivalități între naționalitățile balcanice, încât proiectul unei confederațiuni ar da preste serioase di-

ficultăți. România se află pe malul stâng al Dunării și nu se știe, dacă ea dorește a se număra între statele balcanice. Ori cum, astăzi numai presa poate să discute un așa proiect, însă realizarea lui rămâne pe seama viitorului.

Varietăți.

* (Dar) Majestatea Sa s'a îndurat prea grațios a dărui comunei bisericesci gr. cat. din Nireș pentru zidirea bisericei 100 fl. v. a.

* Ministerul reg. ung. de agricultură, industrie și comerț atrage atențiunea silvicultorilor asupra împregiurării, că în România se pot căpăta dela stat posturi de silvicultori pe timp de 3 ani pentru ducerea în îndeplinire a lucrărilor de cultura pădurilor și pentru crearea unor școli de silvicultori.

* (Comisiunea de reambulare) a sosit în 2 August n. în cercul Csik-Szent-Martonului de unde va merge la fruntăria Casonului.

* (Regele României, econom, industriaș și meseriaș.) El va trimite la expoziția cooperatorilor români mostre de toate producțiunile de pe proprietățile sale, precum sticlărie dela Azuga, carton și hârtie de împachetat dela fabrica dela Boșteni, petri din cariera dela Piatra-Arsă, cașcaluri dela Broșteni, lemnării etc. Se va espune poate și obiecte lucrute la strung de însuși Majestatea Sa.

Nici că se poate esemplu mai frumos de incuragiare.

* D. Petru Carp, ministru României la Viena, a sosit în București; de aci a plecat în Moldova. Se dișe, că d-sa aduce sciri foarte importante în cestiunea Dunării.

* (Înștiințare.) P. T. membrii ai asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari voiesc a călători la adunarea generală din 17/29 August a. c. sunt avisați, că s'au trimis sub datul de ați la toate direcțiunile despărțimintelor asociațiunii un număr corespunzător de blanchete pentru dobândirea de bilete de drum ferat cu preț scăzut.

Doritorii de a călători la Brașov spre scopul indicat, să se adreseze dar pentru astfel de blanchete la direcțiunea despărțimintului în care se afla dâșșii, și la următorii dâni: Iosif Vulcan, redactorul, „Familiei“, în Oradea mare; Ioan cavaler de Pușcariu, septemvir în Budapesta; Dr. N. Oncu, adv. în Arad; Făbiu Rezeiu, avocat în Lugos; pentru despărțimintul Sighișoara la dnul I. Moldovan, adm. prtop. în Sighișoara; On. Red. „Luminătorul“ în Timișoara.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Sibiul 3 August n. 1883.

Iacob Bologa m. p.,
vpres.

* (Convocare.) Comitetul reuniunii învățătorilor români gr. or. din districtul Turdi și va ține ședința sa ordinară sâmbătă în 13 August la 9 oare a. m. a. c. în Biserica română gr. or. din Turda.

La aceasta ședință sunt invitați toți domniile membrii împreună cu presedinții despărțimintelor. Cojocna 23 Iulie 1883.

Teodor Ciortea
presidiul reuniunii.

* (Necrolog) Dela Rêhêu ni se trimite următorul anunț: Maria Carpișian cu fii ei Iulia măritată Crișianu, Aron, Augustin, Ana, Cornelia și Otilia, văduva soacra Ana Secașiu, apoi ginerii Joachim Crișianu și Nicolau Bencza precum și nepoții ofrانی Pompeiu și Lucreția cu inima frântă de durere anunță încetarea din viață a iubitului lor soț respective părinte, ginere soț și moșiu

Ioan Carpișianu,

perceptor al urbei Sebeș,

carele după un morb greu contras prin activitatea sa neobosită a repausat în Domnul în 22 Iulie (3 August) 1883 la 10 oare seara în etate de 57 ani a vieții și 37 a fericitei sale căsătorii împărțit cu s. sacramente.

Osemintele neuitatului decedat se vor aședa spre eternul repaus în 5 l. c. în Cimitierul gr. or. din Comuna Rêhêu.

Fiei repausul cu dreptii și memoria binecuvântată! Rêhêu în 3 August 1883.

* (Bustul lui Bolintineanu) După inițiativa unui comitet privat d. sculptor Georgescu s'a oferit să lucreze gratuit bustul nemuritorului nostru poet D. Bolintineanu. Acest bust se va aședa în foaietul teatrului național din București.

* (Un filo-român.) Distinsul filolog Pici și profesor la universitatea din Praga, care a stat câteva

zile în București, a plecat prin țeară, ca se adune documente de pe la mănăstiri.

Filologul Pici (Pitsch) e cunoscut ca filo-român și-a isbutit să restoarne teoria lui Roesler printr'o scriere intitulată: Originea Românilor. Documentele ce voește să adune i vor servi ca nouă dovești, că teoria lui Roesler și a lui Hunfalvy sunt false. Recunoștința Românilor îl va incurgia în întreprinderea sa.

* (Poporațiunile dunărene). Studii etnografice. Acesta este titlul operei învățatului etnograf Léon Prunol de Rosny.

Eată ce cetim în aceasta privință în „Journal des Débats“ dela 18 Aprile trecut:

N'avem încă sub ochi decât întâiele fascicule ale noiei lucrări a dlui Léon de Rosny; nu pretindem prin urmare să o apreciam, dar putem să dișem, că întâiele fascicule sunt de foarte bun augur pentru sfârșitul acestei lucrări. Testul nu tractează însă decât în treacăt despre poporațiunile dunărene, el constă dintr'o introducere întinsă în care autorul espune în mod lămurit și cu căldură o teorie a naționalităților, la care sunt cu totul dispus a mă uni.

După d. de Rosny, comunitatea de simțiment este condițiunea esențială a existenței unei naționalități, și aceasta teșă o susține cu ajutoriul faptelor numeroase, patente și elocinte. Totuși simțimentul singur nu face naționalitatea; mai este încă comunitatea de origine, de tradiție, de limbajiu, de facultăți, de obiceiuri relegioase, sau civile, de legislație și de instincte artistice.

Nici una din aceste condiții variate nu este însă neapărată; dar simțimentul este în totdeauna. Cunoaștem națiuni unde se vorbesc limbajii deosebite în diferite părți ale teritoriului, unde domnesc deodată mai multe culte, unde istoria este tînără, și cu toate acestea toți cetățenii se simt că sunt membrii ai aceleiași națiuni.

D. de Rosny mai face încă o incursiune în domeniul etnografiei. Este vorba despre metoda descriptivă și despre clasificarea națiunilor. Cel care voește a descrie sau a caracteriza popoarele trebuie a începe prin a le grupa pe categorii. Care are să fie basă clasării? Autorul nu se servese de semnele cu totul fizice, cari ar putea cel mult se fie aplicate omului sau individului. Pentru a deosebi popoarele trebuie a se servi de semne morale; va împărți dară societatea în selbateci, barbari și civilizați. Societățile selbatece și barbare formează clasa necivilizaților prin caractere adese foarte bine semnificative. Selbatecii se recunosc după imperfecțiunea condițiilor materiale; pentru barbari, nesciința artei de a descrie pare că este elementul cel mai caracteristic.

* (Telegraful în Nyiregyháza) Datele următoare vor fi de interes. În timpul pertractării sau telegrafat despre proces 947.999 de cuvinte, cari au versat în casa statului 20.000 fl. Telegrama cea mai mare a fost de 24.000 cuvinte (ascultarea profesorului Scheuthauer). Discursul cel mare al lui Eötvös a constat din 30.000 cuvinte, însă nu se putu telagrafa într'una. Abonament s'a plătit 7000 fl. pentru circa 600.000 cuvinte. Telegramele au trecut preste numărul de 2000. Ziua cea mai însemnată a fost cea dela 30 Iulie. Într'aceasta sau telegrafat 44.000 cuvinte. Pe fie care și se vine cu una cu alta 35.000 cuvinte. În telegrame de toate zilele sau telegrafat cam o jumătate de milion de cuvinte, atâtea câte și în abonament. Dacă mai luăm și ziua în care s'a publicat sentența, de bună samă putem lua că s'a telegrafat cu totul un milion de cuvinte.

* (Raport oficial despre seceriș.) După scirile ce au sosit la ministeriul de comerțiu din Budapesta secerișul de grâu a fost ceva mai puțin ca de mijloc în cele mai multe comitate ale Ungariei superioare. Mai departe tot așa a fost secerișul în ținuturi singurate din comitatele Comorului, Vesprimului, Haidului, Heveșului, Baciului, Temeșului, Torontalului, Albei inferioare. Călitătea preste tot este nemulțămitoare. Grăunțele în multe locuri sbârcite și cu tăciune. Secara încă a oferit un seceriș mai puțin ca de mijloc în anumite ținuturi ale comitatelor Șomogiului, Aradului și Sabolciului. Primăverile au dat preste tot un seceriș mai satisfăcător; mai puțin ca de mijloc au fost secerișurile de primăveri în mai multe ținuturi ale comitatului. Aradului, Heveșului, Carașului-Severinului și Torontalului precum și în Transilvania; cucuruzele și cealalte plântă de săpat sunt preste tot bine, cucuruzul promite cules escelent. Nutrețurile sunt îndestulitoare. Strugurii și poamele nu dau până acum privilegiu la nici o vâerare.

* (Antichitățile din Dobrogea.) D. Sturza, ministru adinterim la culte, invită pe d. prefect de Tulcea și pe d-nii revizori școlari din Tulcea și Constanța să ia măsuri pentru conservarea și stringerea antichităților din Dobrogea. Dnii revizori școlari vor avea o deosebită atențiune la săpăturile ce se fac în Costanța, Mangalia, Tulcea Isaccea și Iglița, căci în aceste localități se află mai multe ruine de cetăți vechi din epoca greco-romană.

* **Îndreptare.** Numărul 82 al foaiei noastre, în varia-tatea Junimea română din Regim etc. s'a străcurat eroarea în dat; în loc de 12 August, e a se îndrepta 19 August.

Mai nou.

"P. Ll." de eri are telegrame atât dela Nyiregyháza cât și dela Pojon cari caracterizează

situațiunea din ambe locurile. Dela Nyiregyháza se telegrafează, că agitațiunea încă nu vrea se dispară. Apoi că sînt diferențe între ministrul de interne, vicecomitele Sabolciului și avocatul Eötvös, ca reprezentant al părinților lui Morit Scharf. Acest din urmă nu voiesce a se întoarce la părinții lui pe lângă toată întreprinderea ministerială. Henter castelanul din Nyiregyháza a declarat ca libertatea lui Scharf cel betrán este un provisoriu neînsemnat, nu vor trece șase săptămâni și acușării se vor întoarce earăși în temniță; Morit Scharf s'a luat, la ordinul ministrului de interne, dela Henter și se află de o camdată la comandantul gendarmeriei. Dela Pojon se telegrafează că este linisce; că archiducele Albrecht este acolo și că manevra anunțată s'a abdis fiind trupele ostentite în urma esceselor din nopțile trecute.

Loterie.

Sâmbătă, 4 August 1883.

Ofen: **51 37 2 8 61**

Bursa de Viena și Pesta.

Din 4 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.80	119.75
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	98.60	98.50
Obligațiuni urbariale temeșane	99.25	99.25
Obligațiuni urb. temeș. cuasulă sorțire	97.40	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decime devin.	97.75	97.75
Sorți de regularea Tisei	109.80	110.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.50	78.75
Datorie de stat austriacă în argint	79.60	79.50
London (pe polița de trei luni)	119.75	119.90
Galbin	5.64	5.66
Napoleon	94.85	95.00
100 marce nemțesci	58.45	58.95

Nr. 2947 B. [457] 1—3

CONCURS.

Devenind în vacanță două stipendii de stat à 500 fl. destinate pentru calificațiunea mai înaltă a clericilor din archidieceza gr. or. română a Transilvaniei la vre-o universitate, — pentru conferirea lor să escrie prin aceasta concurs cu terminul până la 18/30 August a. c.

La aceste stipendii pot concurge numai elevi absolviți din cursul pedagogico-teologic din Sibiu, cari sînt tot deodată absolviți de gimnasiu cu esamen de maturitate.

Concurenții au a substerne la consistoriul archidiecezan până la terminul arătat suplicile lor instruite cu atestat de botez, cu atestatele scolare necesare, adică: cu atestat de maturitate și absolutoriu clerical, apoi cu atestat dela medic, că sînt sănătoși deplin, cu un revers, că după absolvire vor intra în serviciul bisericii noastre, și în fine au a arăta universitatea, la care voiesc ași face studiile.

Din ședința consistoriului archidiecezan ținută în Sibiu la 21 Iulie, 1883.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Nr. 178. [458] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei de clasa a III Hurez în protopresbiteratul Făgărașului, devenite vacante prin reposarea parochului, se deschide concurs cu termin de 30 de zile, dela publicare în „Telegraful Român“.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt: venitele stolari dela 84 familii, folosirea cimiteriului și de fie care familie câte una și de lucru cu palma, care toate computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă dau suma de 228 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesta, vor avea ași așterne petițiunile sale subscrisului oficiu protopresbiteral instruite cu documentele recerute de statutul organic și regulamentul pentru parochii până la terminul sus arătat.

Făgăraș, 28 Iunie, 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter.

Nr. 631 — 1883. [459] 1—3.

CONCURS.

Pentru anul scol. 1883/4 sînt a se da 4 stipendii de câte 10 fl. pe lună pentru elevii scoalei de agronomie din Mediaș.

La folosirea stipendiilor pe întreg timpul studiului pot reflecta:

1. Cei născuți în una din comunele din fundul regiu și cari sînt primiți la scoala de agronomie din Mediaș.
2. Cari vor documenta viață nepătată.
3. Cari dintre mai mulți egal vrednici se va considera mai lipsit.

Dela stipendist se recere se produceă testimoniu dela direcțiunea scoa-

lei agronomice din Mediaș despre progresul făcut. Neproducerea acestui testimoniu are de urmare detragerea stipendiului.

După împlinirea condițiilor înșirate stipendiile se vor distribuî fără privire la religiune și naționalitate.

Suplicile instruite.

a) Cu carte de botez;

b) Cu atestat dela directorul despre primirea în scoala agronomică în Mediaș;

c) Cu testimoniu despre absolvirea scoalei populare, reale s'au medii;
d) Cu atestat oficios despre sêrăcie.

Sînt a se trimite cel mult până în 15 Septembrie aici.

Sibiu, 3 August, 1883.

Oficiu central al universității săsesci.

Nr. 319 [461] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Birtini, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului în urma ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidiecezan dđto. 14 Iulie a. c. Nr. 2351 B. se escrie concurs cu terminul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român“.

Venitele împreunate cu acest post parochial sînt 325 fl. v. a. la an. cari însê cu timpul se mai pot urca.

Doritorii de a ocupa postul acesta parochii vor avea ași așterne petițiunile lor instruite în sensul „Statutului organic“ și al Regulamentului congregational pentru parochii, la subscrisul, până la terminul sus indicat.

Brad în 20 Iulie 1883.
În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău m. p.,
adstr. ppresbiteral.

Nr. 232 [462] 1—3

CONCURS.

Încuviințându-se aședarea unui capelan lângă neputinciosul preot din Berghin și filia Colibi ca parochia de clasa a III prin preainaltul ordin consistorial din 14 Iulie 1883 Nr. 2275 B., se escrie pentru ocuparea acestui post concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare.

Capelanului se asigură din venitul parohiei de 400 fl. v. a. la an 200 fl. v. a.

Doritorii la acest post de capelan au ași adresa suplicile inzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Sebeș în 21 Iulie 1883.

Oficiu protopresbiteral pr. or.
În conțelegere cu comitetul parochia:

Ioan Tipeiu m. p.,
protopresciter.

Nr. 632 [460] 1—3

CONCURS.

Se escrie concurs pentru unul eventual două stipendii de câte 200 fl. pentru tineri din clasa industri-așilor din fundul regiu și în locul prim pentru cei din fostele scaune Mercurea și Nocrichiu, sau și din alte locuri.

Ei trebuie după putință-se fie absolvat un gimnasiu inferior, sau o clasă reală inferioară, la tot casul inșe se fie absolvat una dintre scoalele industriale susținute de universitatea săsească și încă cu bun succes, și să se oblige, că spre perfecțiunea lor teoretică și practică vor petrece un an în streinătate adecă afară de monarchia austro-ungară.

Condițiile concursului afară de cele înșirate mai sînt:

a) Testimoniile școlastice cu calculi buni.

b) Testimoniu de sêrăcie.

Jumătate din stipendii se plătesce îndată la consignare, jumătate după 6 luni.

Stipendiții vor avea a produce la cererea pentru a doua rată din stipendiu:

Testimoniile despre lucrul lor, și un scurt raport despre timpul întrebuintat, locul unde sunt aplicați și esperințele industriale câștigate.

Un asemenea au a face stipendiții și după întoarcerea lor în patrie. Petițiunea de concurs bine instruită este a se ascerne cel mult până în 15 Septembrie, a. c.

Sibiu, 1 August. 1883.

Oficiu central al universității săsesci.

Nr. 164. [455] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea stațiunei de învățatoriu la scoala confesională greco-orient. din comuna Aciliu, protopresbiteratul Săliștei, se escrie concurs cu termin până la 18 August st. v

Emolumentele sînt:

Salariu anuale 200 fl. v. a. ce se vor plăti în rate lunare.

Cuarter și lemnele necesare.

Doritorii de a ocupa acest post au a adresa cererile instruite conform legilor din vigoare la oficiu protopresbiteral al tractului Săliștei în Sibiu până la terminul sus indicat.

Aciliu, 10 Iuliu, 1883.

Oficiu protopresbiteral în conțelegere cu comitetul parochial.

Nr. 473—1883. [454] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea următoarelor posturi la scoalele grănițare, și adecă:

1. Învățătoriu adjunct la scoala din Orlat, comitatul Sibiuului, cu salariu anual de 200 fl. v. a., relut de cuarter 12 fl. 60 cr., și trei stângini lemne de foc, eventual relutul pentru ele.

2. Învățătoriu adjunct la scoala din Voila, comitatul Făgărașului, cu salariu de 180 fl. v. a. cuarter liber și lemne de foc dela comunitate.

Petenții la aceste posturi sășe și așterne suplicile provădute cu diploma de calificațiune și alte documente necesare până la 20 August a. curențe la:

„Comitetul administrativ școlastic al fondului fostilor grănițari din regimul I român la Sibiu.“

Nr. 196 [453] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunei învățătorești dela scoala centrală gr. or. din comuna „Poiana“ protopresbiteratul Geoagiului I. se deschide concurs cu termin până la 15 August a. c.

Emolumentele sînt 200 v. a. salariu anual, cuarter grătit și 6 orgii lemne de foc.

Petițiunile concursuale, instruite conform legilor din vigoare, sînt a se adresa oficiului protopresbiteral gr. o. al tractului Geoagiului I. în Hondol. Hondol, 12 Iulie, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial concernente.

Vasilii Pipoș m. p.,
protopresbiter.

Nr. 170 [452] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoreș la scoala confesională gr. or. din Vidra superioară, protopresbiteratul Cămpeni se deschide concurs până la 15 August a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

Salariu anual de 250 fl. v. a. cuarter și lemne de foc.

Petițiunile instruite conform legilor din vigoare au de a se substerne „oficiului protopresbiteral gr. or. în Abrud“, până la terminul mai sus indicat.

Vidra superioară în 7 Iulie, 1883.
Comitetul parochial gr. or. din Vidra superioară în conțelegere cu

Ioan Gall m. p.,
ppresb. gr. or. ca adm.

Nr. 3075 1883 [463] 1—3

Publicațiune.

În afacerea de regulare de posesie și a segregării de pădure în comunele Boiu-mare și Boiu mic pentru începerea lucrărilor premergătoare, designarea plenipotențiarilor, alegerea inginerului și pentru pregătirea planului și preliminarului de spese, mai departe pentru autenticarea lucrărilor primitive, pentru întreprinderea clasificării și a estimării, și încât lucrurile premergătoare s'ar autentica pentru pertractarea meritorică se pune și se pertractare pe 12 Septembrie, 1883 la 3 oare după amiază ș. cele următoare în locuința domnului Szentkereszti Pál în comuna Boiu mic, la care invit părțile interesante, observând, că absența lor nu va împedea cursul pertractării.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 13 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmisi.

Cursul școlastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățământului de cincă luni la **institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1. Octomvre c. n. 1883.** Primirea la acest curs va avea loc dela 1—8 Octomvre în localitatea scoalei din Strada morii (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate.

[456] 1—3 Direcțiunea.